

allerede paabegyndte Ordning af Hertugdømmets Forhold bleven paatrængende nødvendig.

Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

B. Scholer: Det Forslag, som jeg her ved hoyer at gjøre det ærede Thing, angaaer en Sag, som jeg vel erkjender, at vi ikke umiddelbart kunne have med at bestille, da vi kun ere Repræsentanter for det egentlige Danmark; men jeg antager dog, at det allerede ved de Foranstaltninger, som ere truffet siden vi sidst her vare samlede, vil være indlysende for Enhver, at Slesvigs Stilling og enhver Forandring i Slesvigs Stilling griber middelbart ind i vore Forhold, ja griber saaledes ind i vore Forhold, at vi end ikke kunne gjøre Brug af den Deel i den lovgivende Magt, som ved Grundloven er tilstaaet Rigsdagen. Jeg har derfor antaget, at der kunde være Besøielse til at gjøre Brug af den i Grundlovens § 49 ethvert af Thingene hjemlede Ret, til at indgaae med Adresse til Hans Majestæt. En saadan Fremgangsmaade, som nu er lovhjemlet i Forsatningen, er ikke uden Præcedens i vort tidligere offentlige Liv, da jo alle Monarchiets 4 Stænderforsamlinger flere Gange have fulgt denne Fremgangsmaade. Jeg har i Forslaget, saaledes som den ærede Formand oplæste det, allerede angivet de historiske Data, af hvilke en Sammenkaldelse af en folkelig Repræsentation for Slesvig paa en egen Landdag er betinget. Jeg skal tillade mig lidt nærmere at antyde Udviklingsgangen siden Martisdagene 1848. I Kongens Svar til Deputationen fra Hertugdømmerne blev det udtalt, at Hs. Majestæt vilde give Slesvig en fælles Repræsentation, en fælles fri Forsatning med Danmark, men ved Siden deraf vilde stikke Slesvigs Selvstændighed ved provindsielle Institutioner, navnlig ved en egen Landdag og særskilt Forsatning. Det Samme blev gjentaget i Proclamationen til Slesvigerne af 27de Mars 1848; i disse to Udtalelser fremtræder

fælles Repræsentation som det Overordnede, og en særskilt Repræsentation, som her kaldes den provindsielle, som det Underordnede. Det vil vel ikke undre Noget, at Regjeringen i disse bevægede Dage, da Partierne stode skarpt mod hinanden og antog en truende Stilling, da maatte ligesom lægge sig over paa den ene Side, men man maa endog saa beundre den Rolighed, Fasthed og Sikkerhed, hvormed den udtalte de statsretlige Forhold saaledes, at den siden ikke har behøvet at vige af derfra, saaledes at hvad Regjeringen dengang udtalte som det danske Monarchies Politik, er med saa Modificationer blevet europæisk anerkjendt. — Den næste Udtalelse om Forholdet mellem de forskellige Dele af Monarchiet og navnlig af Slesvigs Forhold til det egentlige Danmark fremtræder i Valgloven af 7de Juli 1848, hvor Kongen udtaler, at det er hans allerhøieste Villie, at saafremt der ikke kan møde Repræsentanter for Slesvig til den Rigsforsamling, han vilde sammenkalde, da skulde den Forsatning, som blev vedtagen, siden forelægges en folkelig Repræsentation for Slesvig. I denne Udtalelse fremtræder altsaa en særskilt slesvigsk Repræsentation som Noget, der maa gaae forud for en fælles Repræsentation med det egentlige Danmark. Tanken om en særskilt slesvigsk Repræsentation blev kort efter opfattet og klart udtalt af Storbritanniens dygtige Diplomat, som jo allerede i Begyndelsen af Aaret 1849 udtalte Tanken om Slesvigs Selvstændighed i Henseende til Lovgivning og Administration, og saaledes som han havde udtalt det, hvad der allerede tidligere her var udtalt som Kongens Villie, saaledes blev det jo ogsaa vedtaget i Fredspræliminairerne af 10de Juli 1849, og Enhver vil vist erindre, at de Forhandlinger, som forrige Vinter pleiedes mellem vor Regjering og den preussiske, især angik Udviklingen af Slesvigs indre Organisation og dens Forbindelse med Danmark.